

مقایسه اثربخشی شناختدرمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی با معنادرمانی بر استرس ادراکشده و کیفیت زندگی مادران دارای کودکان بیشفعال

آزاد سلمان نسب^۱، سجاد رئوف کاظمی^۲، هادی اسمخانی اکبری نژاد^۳

چکیده

سابقه و اهداف: هدف پژوهش حاضر مقایسه اثربخشی شناختدرمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی با معنادرمانی بر استرس ادراکشده و کیفیت زندگی مادران دارای کودکان بیشفعال بود. **روش بررسی:** روش پژوهش، نیمه‌تجربی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون و پیگیری با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش را کلیه مادران کودکان بیشفعال شهر تبریز در سال ۱۴۰۱ به مرآکز مشاوره خصوصی شهر تبریز مراجعه کرده بودند تشکیل دادند. ۴۵ نفر با استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند، انتخاب و به صورت تصادفی در سه گروه قرار گرفتند (هر گروه ۱۵ نفر). گروه‌های آزمایشی درمان مختص گروه خود را در ۸ جلسه ۱/۵ ساعته دریافت کردند. اما گروه کنترل درمانی دریافت نکرد. ابزارهای اندازه‌گیری پرسشنامه‌های استرس ادراکشده کوهن (۱۹۸۴) و کیفیت زندگی (sf-36) (۱۹۸۴) بودند. داده‌ها توسط آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر و آزمون تعقیبی بونفرونی تحلیل شدند. **یافته‌ها:** در پیش‌آزمون، میانگین و انحراف معیار نمره استرس ادراکشده و کیفیت زندگی در گروه‌های آزمایش و کنترل اختلاف معنی‌داری نداشت ($p > 0.05$). هر دو درمان در مقایسه با گروه، استرس ادراکشده و کیفیت زندگی مادران را در پس‌آزمون بهتر ترتیب کاهش و افزایش دادند ($p < 0.001$). در مرحله پیگیری، اثر این دو درمان ماندگار بود ($p < 0.001$). تاثیر درمان‌ها بر استرس ادراکشده و کیفیت زندگی در مراحل پس‌آزمون و پیگیری یکسان بود ($p > 0.05$). **بحث و نتیجه گیری:** به نظر می‌رسد این دو درمان می‌توانند با افزایش پذیرش شرایط زندگی و مواجهه آگاهانه با آن، به عنوان روشی موثر برای کاهش استرس ادراکشده و افزایش کیفیت زندگی مادران کودکان بیشفعال مورد استفاده قرار گیرند.

واژه‌های کلیدی: شناختدرمان مبتنی بر ذهن‌آگاهی، معنادرمانی، استرس ادراکشده، کیفیت زندگی، مادران کودکان بیشفعال

^۱کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، گروه روانشناسی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران

^۲کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، گروه روانشناسی، موسسه آموزش عالی سراج، تبریز، ایران

^۳دکتری تخصصی مشاوره، گروه روانشناسی، موسسه آموزش عالی نبی‌اکرم، تبریز، ایران (نویسنده مسئول)
(hadiakbarinejhad@yahoo.com)

مقدمه

اختلال نقص توجه-بیشفعالی (attention deficit hyperactivity disorder) جزو اختلالات عصبی-تحولی و از جمله شایع‌ترین اختلالات بهداشت روانی دوران کودکی است که تقریباً ۳ تا ۷ در صد کودکان سن مدرسه را دربر دارد. این کودکان نشانه‌هایی از جمله کمبود توجه، بیشفعالی و تکانشگری را از خود نشان می‌دهند. این نشانه‌ها غالباً در بسیاری از حوزه‌های زندگی فرد مانند عملکرد تحصیلی، روابط اجتماعی با همسالان و بزرگسالان ایجاد اختلال می‌کند (انجمن روان‌شناسی آمریکا، ۲۰۱۳). برای این اختلال سه زیر گروه تعریف شده است که شامل نوع عمدتاً بی‌توجه، نوع عمدتاً تکانشگر و نوع مرکب است (کوگان و همکاران، ۲۰۱۶). در راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی-ویرایش پنجم (diagnostic and statistical manual of mental disorders) اختلال نقص توجه-بیشفعالی این‌گونه تعریف شده است: الگوی فقدان توجه یا بیشفعالی-تکانشگری پایدار که مانع کارکرد یا پیشرفت فرد می‌شود. در تعریفی دیگر بیشفعالی، اختلالی است که با تحریک‌پذیری مداوم، تکانشگری و مشکلاتی در تمرکز مشخص می‌شود (رابینسون و نیس، ۲۰۱۵). در کنار شواهد زیستی در تبیین علت شناسی، عوامل خانوادگی و زمینه‌های محیطی نیز که به نوعی فرایند ابتلا به اختلال نقص توجه و بیشفعالی را تسهیل می‌کنند مورد توجه است و در این میان، بافت خانوادگی به شتر مورد بررسی قرار گرفته است (بایدرمن و فاراون، ۲۰۰۲). وجود کودک دارای اختلال، مشکلات زیادی را برای والدین به همراه دارد. والدین کودکان مبتلا به اختلال نقص توجه-بیشفعالی به خصوص مادران به عنوان مراقبین اصلی کودک، اغلب به‌گونه‌ای زیان‌آور، سطح بالایی از فشار روانی را تجربه می‌کنند. احساس تقصیر و گناه، ناکامی، اضطراب و نگرانی، از جمله واکنش‌های شایع والدین در پی آگاهی از مشکل کودک است (آنکر، ۲۰۲۰). مادران این کودکان فشارها، مشکلات روانی، افسردگی، محدودیت در روابط بین‌فردی و استرس ادراک شده (perceived stress) بالایی را در زندگی با این کودکان تجربه می‌کنند که می‌تواند بهداشت روانی آن‌ها را به مخاطره بیاندازد و کیفیت زندگی (quality of life) خود را بسیار متفاوت از خانواده‌های عادی ارزیابی کنند (چنگ و قل، ۲۰۱۶).

استرس ادراک شده فرایندی روانشناسی است که طی آن، فرد سلامت جسمی و روانی خود را تهدیدآمیز ادراک می‌کند (لی و همکاران، ۲۰۱۹). استرس ادراک شده به ارزیابی افراد از شرایط پرتنش زندگی و این‌که آن‌ها چقدر این شرایط را قابل کنترل یا غیرقابل کنترل می‌دانند، اشاره دارد (برایان و همکاران، ۲۰۱۷). استرس ذهنی زمانی ادراک می‌شود که موقعیت تهدیدآمیز تفسیرشده و بین مطالبات محیط بیرون و ادراک فرد از توانایی مقابله با آن‌ها ناهمخوانی وجود داشته باشد (اسکینر و همکاران، ۲۰۲۰). مادران کودکان بیشفعال به دلیل احساس ناتوانی و بی‌کفایتی در ایفای نقش مادری و تربیت فرزند، استرس بالایی را تجربه می‌کنند و ممکن است به خاطر عدم کنترل رفتارهای تکانشی فرزندشان از روابط اجتماعی پرهیز کنند که این امر می‌تواند بهزیستی روانشناسی و کیفیت زندگی این افراد را تحت تاثیر قرار دهد (آنکر، ۲۰۲۰).

بنا به تعریف سازمان بهداشت جهانی (world health organization) کیفیت زندگی، درک افراد از موقعیت خود در زندگی از نظر فرهنگ، سیستم ارزشی که در آن زندگی می‌کنند، اهداف، انتظارات، استانداردها و اولویت‌های اشان است (مودال و همکاران، ۲۰۲۱). بنابراین موضوعی کاملاً ذهنی بوده و توسط دیگران قابل مشاهده نیست و بر درک افراد از جنبه‌های مختلف زندگی استوار است (دیلی و همکاران، ۲۰۲۰). کیفیت زندگی، مفهوم وسیعی دارد که همه ابعاد جسمانی، روانی و اجتماعی زندگی را در بر می‌گیرد و حتی در زمینه‌های گوناگون سیاسی، اجتماعی و اقتصادی، عاطفی و معنوی هم استفاده می‌شود و در واقع یک نیروی قدرتمند در راستای هدایت، حفظ و پیشبرد سلامت و تندرستی در جوامع و فرهنگ‌های مختلف است (علیرضاei و همکاران، ۱۴۰۰). کیفیت زندگی همچنین نوعی قضاوت شناختی در مورد شکاف بین واقعیت موجود فرد و موقعیت‌های زندگی ایده‌آل فرد است که رفتار عاطفی مثبت یا منفی را در وی

-
- ^۱ APA
  - ^۲ Coogan et al
  - ^۳ Robinson & Neece
  - ^۴ Biederman & Faraone
  - ^۵ Anker
  - ^۶ Cheung & Theule
  - ^۷ Lee et al
  - ^۸ Bryan et al
  - ^۹ Schneider et al
  - ^{۱۰} Mundal et al
  - ^{۱۱} Daly et al

برمی‌انگیزد و دیدگاه کلی فرد در مورد میزان رضایتی که از زندگی احساس می‌کند را شامل می‌شود (پرز فلورز و همکاران^{۱۲}، ۲۰۲۰). آن جا که مادران کودکان بیش فعال بیشترین ارتباط را با فرزند شان دارند و بیش از سایر اعضای خانواده در گیر چالش‌ها و مشکلات این کودکان می‌شوند ممکن است فشار و استرس بیشتر و کیفیت زندگی پایین‌تری را گزارش کنند که در صورت عدم توجه و دریافت مداخلات مناسب می‌تواند سلامت روانی، روابط بین‌فردی و زناشویی این مادران را دچار بحران کند (وبتنی و اسمیت^{۱۳}، ۲۰۱۵). با در نظر گرفتن موارد مطرح شده در خصوص مشکلاتی که این مادران با آن مواجه هستند، اقدام مداخله‌گرایانه، حمایت اجتماعی و سایر برنامه‌های حمایتی برای ارتقای بهداشت روانی مادران کودکان مبتلا به اختلال نقص توجه- بیش فعالی، بیش از پیش ضرورت پیدا می‌کند (نصیرنژاد و اکبری نژاد، ۱۴۰۰). مداخلات روانشناختی متعددی برای کاهش این مشکلات در نظر گرفته شده است که از جمله آن‌ها می‌توان به شناختدرمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی (MBCT) (mindfulness based cognitive therapy) و معنادرمانی (logo therapy) اشاره کرد.

شناخت درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی به عنوان یکی از درمان‌های موج سوم شناختی- رفتاری شناخته می‌شود. این رویکرد توسط Teasdale و همکارانش در سال ۱۹۹۲ مطرح شده است و یک مداخله کوتاه‌مدت و ساختاریافته است که برگرفته از مدل کاهش استرس مبتنی بر ذهن‌آگاهی ساخته شده توسط Kabat-Zinn است و اصول درمان شناختی به آن اضافه شده است (کینگستون و همکاران^{۱۴}، ۲۰۱۵). آموزش ذهن‌آگاهی به معنای توجه کردن هدفمند به لحظه حاضر بدون آگاهی قضاوت‌مندانه در مورد تجارت در حال وقوع درونی و بیرونی می‌باشد (تیووت و همکاران^{۱۵}، ۲۰۱۴). در این روش تاکید بر پذیرش افکار، احساسات و حالات بدنی و تجارت لحظه به لحظه فرد بوده است و برخلاف درمان شناختی- رفتاری، تغییر دادن افکار بیمار مدد نظر نمی‌باشد. در این رویکرد فرض بر این است که فرد به واسطه پذیرفتن افکار و احساسات خود و عدم قضاوت در مورد آن‌ها به بهبودی می‌رسد. این رویکرد به ما یاری می‌دهد تا این نکته را در کنیم که هیجان‌های منفی ممکن است رخده‌نداشته باشند، اما آن‌ها جزء ثابت و دائمی شخصیت نیستند، همچنین به فرد این امکان را می‌دهد تا به جای آن که به رویدادها به طور غیرارادی و بی‌تأمل پاسخ دهد با تفکر و تأمل پاسخ دهد (رودریگز و همکاران^{۱۶}، ۲۰۱۹). درمان مبتنی بر ذهن‌آگاهی نه تنها باعث کاهش اختلالات روانی می‌شود، بلکه باعث می‌شود افراد دربرابر استرس‌های آینده، پا سخ سازگارانه‌تری بدنه‌ند (نیلا و همکاران^{۱۷}، ۲۰۱۶). پژوهش‌ها حاکی از این است که این درمان بر کاهش تنبیدگی والدینی، نشخوارهای فکری و نگرش‌های ناکارآمد (شکری و همکاران، ۱۳۹۹)، ابر کاهش تنبیدگی، افسردگی و اضطراب والدین، بر ارتقای کیفیت زندگی و بهبود سبک‌های مقابله‌ای مادران کودکان مبتلا به اختلال طیف اتیسم و مادران کودکان بیش فعال، بر کاهش افسردگی و استرس ادراک‌شده مادران باردار و استرس ادراک‌شده مادران کودکان با نیازهای ویژه موثر است (شاfer و همکاران^{۱۸}، ۲۰۲۰).

معنادرمانی امروزه یکی از رویکردهای مطرح روانشناسی در جهان است که توسط Frankel^{۱۹} بنا نهاده شد و بر پایه‌ی مفاهیم اساسی از قبیل آزادی، مسئولیت‌پذیری، ارزش‌ها و جستجوی معنا قرار دارد. براساس این رویکرد، ناراحتی زمان ما عبارتست از بی‌معنایی، یا خلاه وجودی که غالباً وقتی تجربه می‌شود که مردم خودشان را با امور عادی یا کار مشغول نمی‌سازند. فرآیند درمانی زمانی به نتیجه می‌رسد که فرد با رنج‌بردن، کار و عشق، چالش ایجاد نماید (شفیع آبدی و ناصری، ۱۴۰۲). فرانکل کوشید که انسان‌ها معنای زندگی خویش را دریابند و از رخوت و خلاه وجودی، بیرون آمده و آن سرچشمه‌های زلال زندگی را ادراک کنند و زندگی را پوچ و باطل ندانند. بنابراین باید هدف یا معنایی در زندگی وجود داشته باشد. این هدف یا معنا به‌گونه‌ای است که حتی بغرنج‌ترین لحظات زندگی را نیز معنادر می‌کند. مرگ، رنج و بلایای طبیعی همه با وجود معنا در زندگی قابل تحمل می‌شوند (پروچسکا و توراکس، ۱۹۹۹). معنای زندگی یکی از عوامل مؤثر بر کیفیت زندگی است. توجه به ادراکات افراد درباره عوامل شخصی زندگی آنها نقش مهمی را در کیفیت زندگی آنها ایفا می‌کند. همچنین مطالعات نشان می‌دهد افرادی که معنای زندگی بالاتر و پذیرش خود بیشتری دارند، رضایت بیشتر از زندگی، مسئولیت‌پذیری بیشتر و خودکنترلی بالاتری دارند که همگی از مؤلفه‌های کیفیت زندگی می‌باشد (خورانی و همکاران، ۱۳۹۹). پژوهش‌ها نشان دادند که معنادرمانی در کاهش استرس ادراک‌شده مادران دارای فرزند با نیازهای ویژه تاثیر داشته است (چوپانی و عزیزی، ۱۴۰۰). همچنین معنادرمانی موجب

^{۱۲}. Pérez-Flores et al^{۱۳}. Whitney & Smith^{۱۴}. Kingston et al^{۱۵}. Tovote et al^{۱۶}. Rodrigues et al^{۱۷}. Nila et al^{۱۸}. Shaffer et al

افزایش معنای زندگی، کیفیت زندگی و عملکرد خانواده مادران کودکان مبتلا به اوتیسم و افزایش مهارت‌های ارتباطی و کاهش استرس ادراک شده مادران کودکان کم‌توان ذهنی، بر بهزیستی روانشناختی زنان بیوه شده است (آکتانا و اکشیپ، ۲۰۲۲).

اهمیت نقش مادران در سلامت خانواده و فرزندان به خصوص کودکان مبتلا به نقص توجه-بیشفعالی ضرورت پژوهش‌های پیشتری در این زمینه را ایجاب می‌کند. چالش‌ها و مشکلاتی که مادران این کودکان با آن روبرو هستند می‌تواند بر تمامی جنبه‌های زندگی فردی، خانوادگی، اجتماعی، شغلی و سلامت جسمانی و روانی این افراد تاثیرگذار باشد، زیرا این مادران بیشترین زمان را با کودکان خود سپری می‌کنند و علاوه بر مشکلاتی که در مدیریت رفتار فرزند شان دارند، در برقراری ارتباط با اطرافیان نیز دچار نگرانی و استرس هستند که این شرایط می‌تواند کیفیت زندگی آن‌ها را تحت تاثیر قرار دهد. بنابر آنچه گفته شد، به نظر می‌رسد شناخت‌درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی و معنادرمانی، بر استرس ادراک شده و کیفیت زندگی مادران کودکان بیشفعال موقت باشد. در پژوهش حاضر سعی برآن است تا ضمن بررسی اثربخشی این دو درمان بر متغیرهای پژوهش، مشخص شود که کدام‌یک از این درمان‌ها بر استرس ادراک شده و کیفیت زندگی مادران کودکان بیشفعال اثربخشی بیشتری دارد. در خصوص مقایسه اثربخشی این دو درمان پژوهشی صورت نگرفته تا بتوانیم تناقضات موجود را بررسی کنیم. از این‌رو هدف پژوهش حاضر مقایسه اثربخشی شناخت‌درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی و معنادرمانی بر استرس ادراک شده و کیفیت زندگی مادران دارای کودکان بیشفعال است.

مواد و روش‌ها

روش پژوهش حاضر، نیمه تجربی و طرح آن از نوع پیش آزمون-پس آزمون و پیگیری با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه مادران دارای فرزند بیش از ۱۴۰۱ به مراکز مشاوره و روانشناسی خصوصی شهر تبریز مراجعه کرده بودند. جهت نمونه گیری از روش نمونه گیری غیر احتمالی در دسترس مبتنی بر هدف استفاده شد. پس از کسب رضایت از مادران، پرسشنامه های استرس ادراک شده کو亨 و کیفیت زندگی (sf-36) در بین ۱۷۱ نفر که مایل به شرکت در پژوهش بودند توزیع شد (توضیح این که پرسشنامه ها تو سط آزمودنی ها و در حضور پژوهش گران پر شدن) که ۱۴۱ نفر در پرسشنامه استرس ادراک شده و کیفیت زندگی یک انحراف معیار بالاتر و پایین از میانگین نمره کسب کردند. از این بین، ۴۵ نفر با در نظر گرفتن ملاک های ورود (سن ۲۵ تا ۴۵ سال، متاهل بودن، میزان تحصیلات (دیپلم تا لیسانس)، تعداد فرزند (۱ تا ۳ فرزند) و ملاک های خروج از مطالعه (ابتلا به بیماری خاص و مزمن نظیر فلچ، کم شناور بودن، دیابت، اماس و ...)، استفاده از داروهای روان پزشکی مخصوص اختلالات روان شناختی حاد و شرکت هم زمان با پژوهش حاضر در جلسات درمان مشاوره و روان درمانی فردی و گروهی و غیبت بیش از دو جلسه در جلسات درمانی) انتخاب، و به صورت تصادفی (به شیوه قرعه کشی) به دو گروه آزمایش و یک گروه کنترل (هر گروه ۱۵ نفر) تقسیم شدند. با بهره گیری از نرم افزار G پاور ($a=0.05$) و حجم نمونه مطالعات نیمه آزمایشی گذشته، حجم نمونه مطالعه حاضر ۴۵ نفر (۱۵ نفر برای هر گروه) تعیین شد. اندازه اثربخشی از ۰/۱۵ و حجم نمونه مطالعات نیمه آزمایشی گذشته، حجم نمونه مطالعه حاضر ۴۵ نفر تعیین شد. توضیح این که حجم نمونه بزرگ تر از ۱۵ نفر در روان درمانی های گروهی ممکن است کیفیت درمان و پویایی گروه های درمانی را پایین بیاورد. شایان ذکر است که همه اصول اخلاقی در این مقاله رعایت شده است. شرکت کنندگان اجازه داشتند هر زمان که مایل بودند از پژوهش خارج شوند. اطلاعات آن ها محروم نگه داشته شدند و در پایان درمان، گروه کنترل نیز تحت مداخله قرار گرفتند. برای برگزاری جلسات درمانی، از افاده هیچ هزینه‌ای، در بافت نشد. کد اخلاقه، پژوهش، حاضر IR.IAU.TABRIZ.REC.1401.223 IR. یود.

اطلاعات جمعیت شناخته، از نمونه‌ها جمع‌آوری شد، شاما، سـ، میزان تحصیلات و تعداد فـ زند بود.

مقیاس استرس ادراک شده کوهن: مقیاس استرس ادارک در سال ۱۹۸۳ توسط Cohen و همکاران طراحی شد و افکار و احساسات درباره حادث استرس را مورد سنجش قرار می‌داد. این مقیاس دارای ۱۴ سوال است که براساس طیف ۵ درجه‌ای لیکرت (هیچ (۰)، کم (۱)، متوسط (۲)، زیاد (۳) و خیلی زیاد (۴)) نمره‌گذاری شده است. در این مقیاس ماده‌های ۴، ۵، ۶، ۷، ۹، ۱۰، ۱۳ به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شود. دامنه نمرات در این مقیاس از صفر تا ۵۶ بود که نمره بالاتر نشان دهنده استرس ادراک شده بیشتر بود. سازندگان ابزار روانی مقیاس را تأیید کرد و ضریب پایایی مقیاس را بالای ۰/۷۰ عنوان کردند (کوهن و همکاران، ۱۹۸۳). در ایران روانی محتوی این ابزار توسط ده تن از اساتید علوم پژوهشی مشهد و دانشگاه آزاد اسلامی مورد تأیید قرار گرفت و پایایی آن بالای ۰/۷۰ گزارش شد (سعادت و همکاران، ۱۳۹۴). در پژوهش حاضر پایایی این پرسشنامه از روش آلفای کرونباخ ۰/۷۳ محاسبه شده است.

Aktana & Eksib
Cohen et al

مقیاس کیفیت زندگی (sf-36): این پرسشنامه توسط Ferance & Powers در سال ۱۹۸۴ ساخته شده است و شامل ۳۶ سوال با پاسخ‌های چندگزینه‌ای (ضعیف (۱) تا عالی (۵)) است و دیدگاه فرد را نسبت به سلامتی شخصی می‌سنجد. حداقل نمره در این پرسشنامه ۳۶ و حداکثر ۱۸۰ است. نمره بالاتر نشان دهنده کیفیت زندگی بیشتر است. این پرسشنامه دارای ابعاد هشت‌گانه عملکرد جذبی، محدودیت جسمی، درد جسمی، سلامت عمومی، عملکرد اجتماعی، مشکلات روحی، سلامت روانی و نشاط است. ضربی آلفای کرونباخ گزارش شده تو سط سازندگان این مقیاس برای کل پرسشنامه و هر یک از ابعاد گفته شده به ترتیب ۰/۷۱، ۰/۸۵، ۰/۹۰، ۰/۸۵، ۰/۷۷، ۰/۸۴، ۰/۸۱، ۰/۷۷ و ۰/۸۳ گزارش شد که نشانگر ثبات درونی خوب این ابعاد و کل پرسشنامه است. همچنین در ایران رفیعی و همکاران (۱۳۹۳) روایی همگرایی نسخه فارسی این پرسشنامه را برای کل پرسشنامه از روش آلفای کرونباخ ۰/۷۸ محاسبه شده است.

پس از اجرای پیش‌آزمون، اعضای گروه آزمایش اول، طی ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای (۲ ماه؛ هفت‌های یک جلسه) شناخت درمان مبتنی بر ذهن‌آگاهی را به صورت گروهی طبق برنامه Segal و Williams (Teasdale و Williams ۲۰۱۳) دریافت کردند (جدول ۱). اعضای گروه آزمایش دوم نیز طی ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای (۲ ماه؛ هفت‌های یک جلسه) معنادرمانی را به صورت گروهی طبق برنامه درمانی Andrson (۲۰۰۷) دریافت کردند (جدول ۲). اما اعضای گروه کنترل هیچ درمانی را دریافت نکردند. جلسات درمانی در یک مرکز مشاوره خصوصی در شهر تبریز توسط یک متخصص مشاوره با درجه دکتری، یک کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی و یک کارشناس ارشد روانشناسی عمومی برگزار شد. برای جلوگیری از تبادل اطلاعات بین اعضای گروه‌های آزمایش، از آن‌ها سه شد تا چهار ماه پس از اتمام درمان، درباره محتوا جلسات با یکدیگر گفتگویی نداشته باشند. بعد از اتمام جلسات (پس‌آزمون) و چهار ماه پس از اتمام درمان (پیگیری)، اعضای هر سه گروه با استفاده از ابزارهای اندازه‌گیری ارزیابی شدند.

جدول ۱. جلسات شناخت درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی طبق برنامه درمانی Segal و همکاران (۲۰۱۳)

جلسه	شرح جلسات
اول	هدف: آگاهی بیشتر از احساسات، افکار و حس‌های بدنی لحظه به لحظه و تجربه بودن در لحظه. موضوع: توضیح درباره اهمیت حضور در لحظه حال و بودن در اینجا و اکنون، و بازکردن مفهوم ذهن‌آگاهی برای اعضا با استفاده از چند فن، و یاد گرفتن انجام امور روزمره، همراه با توجه کردن به آن‌ها.
دوم	هدف: توجه به احساسات و افکار، و گسترش و پذیرش افکار و احساسات ناخوشایند. موضوع: پی‌بردن به ذهن سرگردان و تمرین توجه به بدن، احساس جسمی و فیزیکی و توجه به تنفس.
سوم	هدف: مهارت‌های پاسخ‌گویی به فکر یا احساس ناخوشایند. موضوع: آرام گرفتن ذهن سرگردان با تمرین تنفس و مرور بدن، مراقبه نشسته و انجام تمرین‌هایی که توجه را به لحظه حال می‌آورند.
چهارم	هدف: جلوگیری از ایجاد تثبیت افکار منفی. موضوع: یاد گرفتن این‌که بدون فرار و دوری کردن از افراد، در لحظه اکنون باقی بمانیم و تلاطم افکار را نظاره کنیم.
پنجم	هدف: تغییر عادات قدیمی فکر کردن مانند شناخت امور روزمره خودکار، بی‌انگیزه بودن در کارها، بی‌نتیجه دانستن فعالیت‌ها، فرار یا اجتناب از موقعیت‌های سخت زندگی، آرزوهای بزرگ داشتن، مقایسه همیشگی وضع موجود خود با وضعیت دلخواه. موضوع: آگاهی کامل از افکار و احساسات و پذیرفتن آن‌ها بدون قضاوت و دخالت مستقیم.
ششم	هدف: آگاه شدن از علایم هشداردهنده بهزیستی روان‌شناختی. موضوع: تغییر خلق و افکار از طریق تلقی افکار به عنوان فقط فکر و نه واقعیت.
هفتم و هشتم	هدف: آگاهی از تغییرات جزئی خلق. موضوع: هشیار بودن از نشانه‌های کاهش بهزیستی روان‌شناختی، و تنظیم برنامه برای روبرو شدن احتمالی با نشانه‌های کاهش بهزیستی روان‌شناختی، برنامه‌ریزی برای آینده و استفاده از فنون حضور در لحظه برای ادامه زندگی و تعمیم آن‌ها به کل جریان زندگی.

جدول ۲. جلسات معنادرمانی طبق برنامه درمانی Andrson (۲۰۰۷)

جلسه	محظوظ
اول	آشنایی اعضای گروه با یکدیگر و مشاور و فرایند مشاوره
دوم	آشنایی با رویکرد معنا درمانی

پذیرش مسئولیت فرد نسبت به خود و دیگران	سوم
یافتن هدف در زندگی	چهارم
بررسی موضوع مرگ و زندگی	پنجم
غلبه بر یاس و نالمیدی	ششم
نگرش و احساسات افراد در زندگی	هفتم
خلاصه و پایان جلسات گروهی و اجرای پس آزمون	هشتم

جهت جلوگیری از ریزش اعضای گروه‌ها، حین مصاحبه اولیه با تک‌تک آن‌ها از اعضا خواسته شد تعهد خود را نسبت به شرکت در کل جلسات حفظ کنند. این امر در طول جلسات نیز رصد می‌شد و همبستگی گروهی که بین اعضا ایجاد شده بود، مانع ریزش افراد گروه گردید.

فرضیه پژوهش: اثربخشی شناخت‌درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی و معنادرمانی بر استرس ادراک شده و کیفیت زندگی مادران دارای کودکان بیش‌فعال متفاوت است.

متغیرهای مستقل: شناخت‌درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی و معنادرمانی
متغیرهای وابسته: استرس ادراک شده و کیفیت زندگی

برای تجزیه و تحلیل آماری از نسخه ۲۴ نرم افزار SPSS استفاده شد. جهت بررسی پژوهش از آنالیز واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر و آزمون تعقیبی بونفرنی، و برای مقایسه سن از آنالیز واریانس و برای مقایسه میزان تحصیلات و تعداد فرزندانشان از آزمون خی دو استفاده شد. در این پژوهش سطح معنی‌داری ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

در جدول ۳، یافته‌های توصیفی متغیرهای سن، میزان تحصیلات و تعداد فرزند آزمودنی‌ها آورده شده است. در جدول ۳، سطوح معنادرانی به دست آمده نشان می‌دهند که بین سه گروه از نظر سن، میزان تحصیلات و تعداد فرزند تفاوت معنی‌داری وجود ندارد ($P > 0/05$). در بررسی پیش‌فرض‌های آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر، آزمون Kolmogorov-Smirnov نشان داد که پیش‌فرض نرمال بودن توزیع متغیرهای مورد مطالعه در نمونه مورد بررسی محقق شده است؛ زیرا مقادیر Z محا سبه شده در سطح ($P < 0/05$) معنی‌دار نیستند. در آزمون امباکس، از آن جایی که F متغیرهای استرس ادراک شده ($F_{(2/211)} = 5/521$) و کیفیت زندگی ($F_{(5/521)} = 0/269$) بهترتب در سطح ۰/۰۴۳۱ معنادران نبودند، می‌توان گفت که مفروضه‌های همسانی ماتریس کوواریانس برای متغیرها برقرار شده است. همچنین نتایج آزمون لوبن برای بررسی برابری واریانس خطای متفاوت پژوهش در پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری نشان داد که با توجه به عدم معنی‌داری مقدار F متغیرها در سطح خطای کوچکتر از ($0/05$) می‌توان گفت که واریانس خطای متفاوت پژوهش در پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری باهم برابر بوده و از این جهت فرض همسانی واریانس‌های خطای نیز برقرار است. در آخر آزمون کرویت موخلی نشان دادند با توجه به این که مقدار کرویت موخلی ($0/340$) متغیر استرس ادراک شده در سطح خطای داده شده ($0/509$) و مقدار کرویت موخلی ($0/422$) متغیر کیفیت زندگی در سطح خطای داده شده ($0/473$) معنی‌دار نیست، می‌توان کرویت ماتریس واریانس-کوواریانس متغیرهای وابسته را پذیرفت؛ بنابراین، این پیش‌فرض نیز برقرار است.

جدول ۳. یافته‌های توصیفی سن، میزان تحصیلات و تعداد فرزند آزمودنی‌ها به تفکیک گروه‌ها

گروه‌ها

متغیر	ذهن‌آگاهی (N=۱۵)	معنادرمانی (N=۱۵)	کنترل (N=۱۵)	آماره داری	سطح معنی
					انحراف
سن	معیار ± میانگین	معیار ± میانگین	معیار ± میانگین	F=۰/۵۶۲	۰/۵۶۲
	۴۰/۳۳±۴/۲۲۰	۳۹/۰۷±۴/۰۴۴	۴۰/۴۰±۰/۰۴۳	X ² =۰/۵۸۵	۰/۵۸۵
	فراآوانی (درصد)	فراآوانی (درصد)	فراآوانی (درصد)		
تحصیلات	(۴۰) ۶	(۵۳/۴) ۸	(۵۳/۴) ۸		دیپلم
	(۴۶/۷) ۷	(۲۶/۷) ۴	(۲۶/۷) ۴	X ² =۱/۸۱۴	۰/۷۷۰
	(۱۳/۳) ۲	(۲۰) ۳	(۲۰) ۳		فوق دیپلم
تعداد فرزند	(۴۰) ۶	(۴۰) ۶	(۵۳/۴) ۸		۱
	(۴۰) ۶	(۴۶/۷) ۷	(۴۰) ۶	X ² =۱/۵۰۵	۰/۸۲۶
	(۲۰) ۳	(۱۳/۳) ۲	(۶/۶) ۱		لیسانس

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد که بین نمرات متغیر استرس ادراک شده و کیفیت زندگی در سه بار اجرای پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری، تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($P<0.001$). همچنین نتایج حاکی از این هستند که نمرات استرس ادراک شده و کیفیت زندگی در گروه‌های آزمایش در پس‌آزمون و پیگیری نسبت به پیش‌آزمون تفاوت معنی‌داری دارد ($P<0.001$). علاوه‌بر این تاثیر شناخت‌درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی و معنادرمانی بر استرس ادراک شده و کیفیت زندگی مادران دارای کودکان بیش‌فعال پس از چهار ماه پیگیری ماندگار بوده است ($P<0.001$). نتایج آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر نشان می‌دهند که اختلاف میانگین نمره استرس ادراک شده و کیفیت زندگی در گروه‌های درمانی با گروه کنترل معنادار می‌باشد ($P<0.001$).

نتایج مقایسه‌های زوجی برای مرحله پیگیری نیز نشان از آن دارند که اختلاف میانگین نمرات استرس ادراک شده و کیفیت زندگی در گروه‌های درمانی با گروه کنترل معنادار می‌باشد ($P<0.001$). از سوی دیگر نتایج آزمون تعییبی بونفرنی حاکی از آن هستند که معنی‌داری تغییرات بین گروهی به دلیل تفاوت تغییرات گروه‌های درمانی با گروه کنترل است؛ به طوری که هم در پس‌آزمون و هم در پیگیری، نمرات استرس ادراک شده و کیفیت زندگی گروه‌های درمانی به ترتیب کمتر و بیشتر از نمرات گروه کنترل است. اما نمره استرس ادراک شده و کیفیت زندگی شناخت‌درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی و معنادرمانی متفاوت از یکدیگر نمی‌باشد؛ بنابراین، شناخت‌درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی و معنادرمانی بر کاهش استرس ادراک شده و افزایش کیفیت زندگی، نسبت به یکدیگر برتری ندارند.

با توجه به این که آزمون اثر پیلای در موقعیت‌های عملی دارای قدرت بیشتری نسبت به سایر آزمون‌ها می‌باشد، نتایج آن در جدول ۵ گزارش شده است. اطلاعات بخش اول جدول ۵ در مورد متغیر استرس ادراک شده بیان می‌کند که بین نمرات این متغیر در سه بار اجرای پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری، تفاوت معنی‌داری وجود دارد. همچنین بخش دوم نتایج این جدول حاکی از آن هستند که بین نمرات متغیر استرس ادراک شده در سه بار اجرای پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری در گروه‌های آزمایش (شناخت‌درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی و معنادرمانی) و کنترل تفاوت معنی‌داری وجود دارد؛ به عبارت دیگر بین زمان و مداخله تعامل وجود دارد. اندازه اثر به دست آمده برای متغیر استرس ادراک شده ($0/355$) نشان می‌دهد که ۳۵ درصد از تغییرات متغیر استرس ادراک شده مربوط به اثربخشی شناخت‌درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی و معنادرمانی بوده است. علاوه‌بر این اطلاعات بخش اول جدول ۵ برای متغیر کیفیت زندگی بیان می‌کند که بین نمرات این متغیر در سه بار اجرای پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری، تفاوت معنادرمانی وجود دارد. همچنین بخش دوم نتایج این جدول

نشان می دهد که بین نمرات متغیر کیفیت زندگی در سه بار اجرای پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری در گروه های آزمایش (شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی و معنادرمانی) و کنترل تفاوت معنی داری وجود دارد؛ به عبارت دیگر بین زمان و مداخله تعامل وجود دارد. اندازه اثر به دست آمده برای متغیر کیفیت زندگی (۰/۲۴۵) نشان می دهد که ۲۴ درصد از تغییرات متغیر کیفیت زندگی مربوط به اثربخشی شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی و معنادرمانی بوده است.

برای بررسی این مهم که نمرات کدامیک از گروه ها در متغیر استرس ادراک شده و کیفیت زندگی در مرحله پس آزمون و پیگیری با یکدیگر تفاوت دارند، مقایسه زوجی انجام شد (جدول ۶). نتایج نشان دادند که اختلاف میانگین نمرات استرس ادراک شده و کیفیت زندگی گروه های آزمایش با گروه کنترل معنی دار بود ($P < 0/001$)؛ اما اختلاف میانگین نمرات استرس ادراک شده و کیفیت زندگی در گروه های آزمایش نسبت به یکدیگر معنی دار نبود ($P = 0/05$). نتایج آزمون تعقیبی بونفرونی نیز حاکی از آن هستند که معنی داری تغییرات بین گروهی نا شی از تفاوت تغییرات گروه شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی و معنادرمانی با کنترل است. به طوری که هم در پیش آزمون و هم در پیگیری، نمرات استرس ادراک شده و کیفیت زندگی گروه های آزمایشی به ترتیب کمتر و بیشتر از نمره گروه کنترل می باشد؛ اما نمرات استرس ادراک شده و کیفیت زندگی گروه های درمانی، تفاوت معناداری با یکدیگر ندارند؛ بنابراین برتری درمان در پس آزمون و پیگیری در کاهش استرس ادراک شده و افزایش کیفیت زندگی به نفع هیچ یک از درمان ها نیست.

جدول ۴. نمرات متغیرهای استرس ادراک شده و کیفیت زندگی پژوهش در پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری

متغیر	گروه	پیش آزمون	پس آزمون	سطح معنی داری	متغیر
شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی	استرس ادراک شده	$22/67 \pm 3/619$	$22/67 \pm 3/619$	$26/40 \pm 3/439$	P < 0/001
معنادرمانی		$21/87 \pm 2/295$	$21/80 \pm 2/305$	$26/00 \pm 2/449$	P < 0/001
کنترل		$27/07 \pm 3/693$	$27/07 \pm 3/693$	$26/93 \pm 3/788$	P > 0/738
شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی	کیفیت زندگی	$45/40 \pm 6/174$	$45/74 \pm 6/174$	$39/53 \pm 4/307$	P < 0/001
معنادرمانی		$45/53 \pm 5/630$	$45/80 \pm 5/717$	$40/00 \pm 4/957$	P < 0/001
کنترل		$40/27 \pm 3/369$	$40/07 \pm 3/474$	$39/87 \pm 3/502$	P > 0/954

جدول ۵. نتایج آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیره در نمرات متغیرهای پژوهش در گروه های آزمایش و کنترل

متغیر	تأثیر	زمان	اثر پیلایی	اثر پیلایی	F	مقدار	فرضیه	خطای	سطح	اندازه اثر
استرس ادراک شده		زمان	اثر پیلایی	اثر پیلایی	$77/737$	$0/791$	درجه آزادی	درجه آزادی	معنی داری	زمان*
		زمان*	اثر پیلایی	اثر پیلایی	$11/549$	$0/710$	آزادی	آزادی	درجه	زمان*

کیفیت زندگی	زمان	اثر پیلایی	۰/۶۸۶	۴۴/۸۳۱	۲/۰۰۰	۴۱/۰۰۰	۰/۰۰۱	۰/۶۸۶
زمان*	مداخله	اثر پیلایی	۰/۴۹۰	۶/۸۱۳	۴/۰۰۰	۸۴/۰۰۰	۰/۰۰۱	۰/۲۴۵

جدول ۶. مقایسه زوجی برای متغیرهای پژوهش براساس آزمون تعقیبی بونفرونی

متغیر وابسته	گروه ۱	گروه ۲	مجموع تفاوتها	انحراف استانداردها	سطح معنی داری
استرس ادراک شده (پیش آزمون)	شناخت درمانی	معنادرمانی	۰/۴۰۰	۱/۱۹۶	۱/۰۰۰
استرس ادراک شده (پیش آزمون)	معنادرمانی	کنترل	-۰/۵۳۳	۱/۱۹۶	۱/۰۰۰
استرس ادراک شده (پیش آزمون)	کنترل	معنادرمانی	-۰/۹۳۳	۱/۱۹۶	۱/۰۰۰
استرس ادراک شده (پس آزمون)	شناخت درمانی	معنادرمانی	۰/۸۶۷	۱/۱۹۳	۱/۰۰۰
استرس ادراک شده (پس آزمون)	کنترل	معنادرمانی	-۴/۴۰۰	۱/۱۹۳	۰/۰۰۲
استرس ادراک شده (پس آزمون)	معنادرمانی	کنترل	-۵/۲۶۷	۱/۱۹۳	۰/۰۰۱
استرس ادراک شده (پیگیری)	شناخت درمانی	معنادرمانی	۰/۸۰۰	۱/۱۹۳	۱/۰۰۰
استرس ادراک شده (پیگیری)	کنترل	معنادرمانی	-۴/۴۰۰	۱/۱۹۳	۰/۰۰۲
استرس ادراک شده (پیگیری)	معنادرمانی	کنترل	-۵/۲۰۰	۱/۱۹۳	۰/۰۰۱
کیفیت زندگی (پیش آزمون)	شناخت درمانی	معنادرمانی	-۰/۴۶۷	۱/۵۶۹	۱/۰۰۰
کیفیت زندگی (پیش آزمون)	کنترل	معنادرمانی	-۰/۳۳۳	۱/۵۶۹	۱/۰۰۰
کیفیت زندگی (پیش آزمون)	معنادرمانی	کنترل	۰/۱۳۳	۱/۵۶۹	۱/۰۰۰
کیفیت زندگی (پس آزمون)	شناخت درمانی	معنادرمانی	-۰/۱۳۳	۱/۹۱۹	۱/۰۰۰
کیفیت زندگی (پس آزمون)	کنترل	معنادرمانی	۵/۴۰۰	۱/۹۱۹	۰/۰۲۲
کیفیت زندگی (پس آزمون)	معنادرمانی	کنترل	۵/۵۳۳	۱/۹۱۹	۰/۰۱۹
کیفیت زندگی (پیگیری)	شناخت درمانی	معنادرمانی	-۰/۱۳۳	۱/۸۹۹	۱/۰۰۰
کیفیت زندگی (پیگیری)	کنترل	معنادرمانی	۵/۱۳۳	۱/۸۹۹	۰/۰۳۰
کیفیت زندگی (پیگیری)	معنادرمانی	کنترل	۵/۲۶۷	۱/۸۹۹	۰/۰۲۵

بحث و نتیجه گیری

هدف از پژوهش حاضر، مقایسه اثربخشی شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی با معنادرمانی بر استرس ادراک شده و کیفیت زندگی مادران کودکان بیش فعال بود. تحلیل داده ها نشان داد که شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی و معنادرمانی بر استرس ادراک شده و کیفیت زندگی مادران کودکان بیش فعال تاثیر دارند. همچنین، یافته ها نشان داد که تاثیر این دو درمان بر کاهش استرس ادراک شده و افزایش کیفیت زندگی مادران کودکان بیش فعال در پس آزمون و پیگیری با هم متفاوت نیست. تطابق نتایج پژوهش حاضر با پژوهش های مشابه که از لحاظ موضوعی با این پژوهش تطابق داشته باشند به دلیل در دسترس نبودن مقایسه اثربخشی دو درمان بر استرس ادراک شده و کیفیت زندگی مادران دارای کودکان بیش فعال مقدور نبود، ولی می توان گفت نتایج حاصل از این پژوهش با یافته های مطالعات زیر همسو می باشد. همچنین لازم به ذکر است که در هیچ پژوهشی نتایج مغایر با نتایج پژوهش حاضر به دست نیامده تا دلیل ناهمسوی را مورد بحث قرار دهیم.

در راستای اثربخشی شناخت درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی بر استرس ادراک شده و کیفیت زندگی مادران کودکان بیش فعال می‌توان به نتایج پژوهش‌های شکری و همکاران (۱۳۹۹)، چاپلین^۱ و همکاران (۲۰۲۱)، اقدسی و همکاران (۱۳۹۸) و هوشیار و همکاران (۱۳۹۷)، عجم و همکاران (۱۳۹۸)، لونبرگ^۲ و همکاران (۲۰۲۰) شافر و همکاران (۲۰۲۰) اشاره کرد. شکری و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهش خود نشان دادند که ذهن‌آگاهی از طریق فنونی مانند توجه به تنفس و بدن و معطوف کردن آگاهی به اینجا و اکنون، بر نظام شناختی و پردازش اطلاعات فرد تأثیر گذاشت و باعث کاهش تنبیدگی و استرس ادراک شده والدین می‌شود. همچنین نتایج پژوهش عجم و همکاران (۱۳۹۸)، نشان داد که اجرای برنامه آموزشی شناخت درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی منجر به افزایش معنادار کیفیت زندگی مادران کودکان بیش فعال شده است.

شناخت درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی نوعی شیوه خاص پرورش توجه برای توسعه آگاهی است. ذهن‌آگاهی شامل توانمند شدن در شناسایی جنبه‌های مشکل آفرین یک فکر و برقارای رابطه‌ای با رویکرد متفاوت با این افکار است. هدف هر دوره درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی آموزش شیوه‌های متفاوت برقراری ارتباط با محتواهای ذهنی است (رایان و احمد^۳، ۲۰۱۸). نگرانی در مورد رفتار کودکان و نوجوانان و نحوه کنار آمدن با آن که منشأ تنشی یا فشار روانی والدین است و به تبع آن احساس افسردگی و فقدان شایستگی که مبنی احساس بی‌لیاقتی و ناقوی در انجام وظایف والدینی است، بیشترین تأثیر را بر استرس ادراک شده والدین دارد (شکری و همکاران، ۱۳۹۹). ذهن‌آگاهی از طریق سازوکارهایی مانند رویارویی، پذیرش، آرام سازی، حساسیت‌زدایی، تغییر روابط با افکار و تنظیم هیجان باعث کاهش استرس می‌شود. با توجه به محتوای جلسه‌های کاهش استرس مبتنی بر ذهن‌آن‌آگاهی^۴، تاکید بر به کارگیری روش‌هایی برای کاهش استرس و هوشیار بودن نسبت به وضعیت خود می‌باشد. رها کردن مبارزه و پذیرش خود بدون قضاوت، مفهوم اصلی و اساسی در درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن‌آگاهی می‌باشد. در واقع، پذیرش بدون قضاوت با سلامت روان رابطه دارد (ون ویتمارس چن^۵، ۲۰۱۸). به علاوه ذهن‌آگاهی از طریق پذیرش و تجربه هیجانات، ایجاد خودآگاهی و اجتناب از الگوی تفکر خودکار می‌تواند به عنوان آموزش در راستای توانبخشی و ارتقای کیفیت زندگی این مادران به کار گرفته شود (تازیکی و همکاران، ۱۴۰۱). درباره اثربخشی معنادرمانی می‌توان به نتایج مطالعات چوپانی و عزیزی (۱۴۰۰)، فلاخ زاده و همکاران (۱۳۹۷)، سرهنگ و همکاران (۱۴۰۱) و آکتاناو و اکشیپ (۲۰۲۲) اشاره کرد. چوپانی و عزیزی (۱۴۰۰) در پژوهشی نشان دادند معنادرمانی در کاهش میزان استرس ادراک شده در مادران دارای فرزند با نیازهای ویژه تاثیر داشته است. همچنین پژوهش فلاخ زاده و همکاران (۱۳۹۷) حاکی از این است که معنادرمانی موجب بهبود کیفیت زندگی و عملکرد مادران دارای کودک مبتلا به اوتیسم می‌شود.

یکی از اصول اساسی معنادرمانی این است که توجه انسان‌ها را به این مسئله سوق می‌دهد که انگیزه و هدف زندگی خود را به جای اجتناب از درد و کسب لذت، کشف معاشر قرار دهنند. معنادار بودن، به اشخاص اجازه می‌دهد رویدادها را تفسیر کنند و درباره چگونگی گذراندن زندگی و خواسته‌های خود در زندگی ارزش‌هایی در نظر بگیرند. در حقیقت یکی از کارکردهای معنایی آن است که انسان را از احساس بوچی و سردرگمی نجات دهد و به آرامش یافتن انسان کمک کند و در نتیجه سبب سلامت روان در فرد شود (سرهنگ و همکاران، ۱۴۰۱). مادران کودکان با نیازهای ویژه با چالش‌های بسیاری روبرو هستند که آن‌ها در معرض پیامدهای روانی منفی چون استرس قرار داده و سلامت روانی آنان را تضعیف می‌کند. معنادرمانی با ایجاد احساسی قوی از معنا و هدف در زندگی این مادران، سازگاری روانشناسی آن‌ها را تسهیل کرده و تاثیر افکار مزاحم بر سلامت روان را کاهش می‌دهد. به این خاطر که در این مداخله، تکنیک‌ها، منابع، راههای دریافت معنا و نیز استخراج علاقه‌مندی‌ها، اهداف و اولویت‌ها در زندگی آموزش داده می‌شود، نگرش متفاوتی نسبت به حوادث پراسترس ایجاد می‌شود و فرد رویدادهای منفی را به صورت احتمالات مثبت، مجدداً چار چوبنده می‌کند (فلاح زاده و همکاران، ۱۳۹۷). در کل معنادرمانی به افراد کمک می‌کند، درک جدیدتر و عمیق‌تری نسبت به زندگی و شرایط آن به دست آورند و ترغیب شوند امیدوارتر به زندگی ادامه دهند و به راحتی در مقابل اتفاقات زندگی تسلیم نشوند که این امر به کاهش استرس ادراک شده و افزایش کیفیت زندگی کمک می‌کند (سرهنگ و همکاران، ۱۴۰۱).

^۱ Chaplin^۲ Lönnberg^۳ Rayan & Ahmad^۴ van Wietmarschen

نمونه پژوهش حاضر را مادران ۲۵ تا ۴۵ ساله دارای فرزند مبتلا به اختلال نقص توجه-بیشفعالی شهر تبریز تشکیل دادند که این مورد یکی از محدودیت‌های پژوهش حاضر است. و تعمیم‌یافتن به مادران کودکان بیشفعال جوان‌تر و مسن‌تر و سایر شهروها را دشوار می‌سازد. همچنین، در این پژوهش جمع‌آوری داده‌ها تو سط پرسنتمه انجام شد که به دلیل خودگزار شی بودن ابزارها، سوگیری در پاسخ‌دهی محتمل است. پیشنهاد می‌شود پژوهش حاضر در جوامع آماری مختلف و در سایر شهرها اجرا گردد و از سایر روش‌های گردآوری اطلاعات نظری مشاهده و مصاحبه نیز استفاده شود.

با توجه به نتایج پژوهش می‌توان گفت که شناخت‌درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی و معنادرمانی، با کاربرد فنون و روش‌های خاص خود، سبب کاهش استرس ادراک‌شده و افزایش کیفیت زندگی مادران دارای فرزند بیشفعال شده است. با توجه به نقش مهم مادران در خانواده و جامعه واژ طرفی، لزوم توجه به سلامت جسمانی و روان‌شناختی آن‌ها پیشنهاد می‌شود در کیلینیک‌های روان‌شناسی، سازمان بهزیستی و مراکز دولتی و خصوصی مشاوره، از این درمان‌ها به صورت فردی و گروهی در زمینه کاهش استرس ادراک‌شده و افزایش کیفیت زندگی مادران دارای فرزند بیشفعال استفاده شود.

منابع

- اقدسی، نسیم، سلیمانیان، علی اکبر؛ گندمانی، رقیه. (۱۳۹۸). اثربخشی آموزش ذهن‌آگاهی بر طرحواره‌های هیجانی مادران کودکان فلج مغزی. آرشیو توانبخشی؛ دوره ۲۰، شماره ۱.
- پروچسکا، جیمز. ا و نوراکس، جان. سی. (۱۳۹۹). نظریه‌های روان‌درمانی، ترجمه سید محمدی، ۱۳۹۹، چاپ یازدهم، تهران، نشر رشد. تازیکی، طیبه؛ مومنی، خدامراد؛ کرمی جهانگیر؛ افروز، غلام علی. (۱۴۰۱). تأثیر مداخله مبتنی بر ذهن‌آگاهی بر کیفیت زندگی و بهزیستی روان‌شناختی مادران دانش‌آموزان کم توان ذهنی. مجله روان‌شناسی افراد استثنایی، ۱۲(۴۵): ۲۶-۱.
- چوبانی، مریم و عزیزی، زهرا. (۱۴۰۰). بررسی اثربخشی معنادرمانی به شیوه گروهی بر کاهش استرس ادراک‌شده و افزایش سلامت روان در مادران دارای فرزند استثنایی، نهمین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روان‌شناسی، آسیب‌های اجتماعی و فرهنگی ایران. تهران.
- خورانی، جواد؛ احمدی، وحید؛ مامی، شهرام؛ ولی زاده، رضا. (۱۳۹۹). تأثیر درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر معنای زندگی، رضایت از زندگی، انعطاف‌پذیری شناختی و افکار خودگشی در افراد مبتلا به افسردگی؛ ۱۰(۱): ۱۱۲-۱۱۲.
- رفیعی، نرگس؛ شریفیان، ثانی مریم؛ رفیعی، حسن؛ بهنام پور، ناصر؛ فروزان، کیان. (۱۳۹۳). ارزیابی پایابی و روایی نسخه فارسی پرسشنامه شاخص کیفیت زندگی. مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران؛ ۲۴(۱۱۶): ۷۵-۸۳.
- سرهنجی، معصومه؛ حسینی نسب، سیدداود؛ پناه علی، امیر. (۱۴۰۱). اثربخشی آموزش معنادرمانی بر بهزیستی روان‌شناختی، مهارت‌های ارتباطی و استرس والدگری مادران کودکان کم‌توان ذهنی. فصلنامه خانواده درمانی کاربردی، ۳(۱۲): ۳۸۸-۴۱۷.
- سعادت، سجاد؛ اصغری، فرهاد؛ جزایری، رضوان اسدات. (۱۳۹۴). رابطه خودکارآمدی تحصیلی با استرس ادارک شده، راهبردهای مقابله‌ای و حمایت‌های اجتماعی ادراک شده در دانشجویان دانشگاه گیلان. مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، ۱۵(۱۲): ۷۸-۶۷.
- شریفیان، قاضی جهانی؛ مریم، اکبرپور، مرتضی و اسمخانی اکبری نژاد، هادی. (۱۳۹۹). مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد با معنادرمانی بر کیفیت زندگی و نشانگان افت روحیه زنان مبتلا به بیماری ایدز. سلامت جامعه، ۱۴(۲): ۹-۱۹.
- شفیع آبادی، عیدالله؛ ناصری، غلامرضا. (۱۴۰۲). نظریه‌های مشاوره و روان‌درمانی. تهران: مرکز انتشارات دانشگاهی.
- شکری، افسانه؛ کاظمی، رضا؛ نریمانی، محمد؛ تکلوي، سمیه. (۱۳۹۹). مقایسه اثربخشی شناخت‌درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی و آموزش تنظیم شناختی هیجان بر تنبیگی والدینی مادران کودکان پرخاشگر. فصلنامه سلامت روان کودک، ۷(۱): ۵-۲۰.
- عجم، صمد؛ محمدی یوسف‌نژاد، سیدیونس و آقاجان بگلو، سوسن. (۱۳۹۸). اثربخشی شناخت‌درمانی گروهی مبتنی بر ذهن‌آگاهی برپهبد کیفیت زندگی مادران کودکان دارای اختلال کمبود توجه و بیشفعالی (ADHD) جزیره قشم؛ پنجمین همایش ملی تازه‌های روان‌شناسی مثبت‌نگر، بندرعباس.
- علیرضاei مقدم بجستانی، سمیه؛ حاتمی، محمد؛ اکبری، الهام؛ چیانی، فربیا؛ رستمی، امیر مسعود. (۱۴۰۰). رابطه ویژگی‌های شخصیتی و هوش معنوی با کیفیت زندگی همسران جانبازان. فصلنامه روان‌شناسی نظامی، ۱۲(۴۸): ۷۵-۹۴.
- فلاح زاده، هاجر؛ نوری، سارا؛ پور ابراهیم، تقی؛ نظربلند، ندا. (۱۳۹۷). اثربخشی معنادرمانی گروهی بر معنای زندگی و عملکرد خانواده در مادران دارای فرزند مبتلا به اوتیسم. خانواده پژوهی، ۱۴(۱): ۳۵-۱۴۹.

نصیرزاد، علی؛ اسمخانی اکبری نژاد، هادی.(۱۴۰۰). اثربخشی آموزش مهارت‌های فرزندپروری مثبت بر استرس ادراک شده و شادکامی مادران کودکان بیش فعال. تحولات جدید در روانشناسی، علوم تربیتی و تعلیم و تربیت؛ ۸۲-۴:۲۷۱.

هو شیار، معصومه؛ کاکاوند، علیرضا؛ احمدی، عبدالجود.(۱۳۹۷). اثربخشی ذهن‌آگاهی بر کیفیت زندگی و سبک‌های مقابله‌ای مادران کودکان مبتلا به اختلال طیف اتیسم. فصلنامه مددکاری اجتماعی، ۷(۲):۳۹-۳۲.

Aktana Z, Ekşib H.(2022). The effect of the logotherapy-based group psychological counseling program on widowed syrian refugee women's well-being. TRCJHA;1: 31-48.

American Psychiatric Association DS, American Psychiatric Association. Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-5.(2013). Washington, DC: American psychiatric association; May 22.

Anderson, A.(2007). Logo therapy and spirituality/ a course in Victor Frankel Logo therapy. Available at <http://www.Worshapers.org.uk/>. Retrieved 8/3/2007

Anker E, Haavik J, Heir T.(2020). Alcohol and drug use disorders in adult attention deficit/ hyperactivity disorder: prevalence and associations with attention-deficit/hyperactivity disorder symptom severity and emotional dysregulation. World J Psychiatry; 9:202.

Biederman J, Faraone SV, Monuteaux MC.(2002). Differential effect of environmental adversity by gender: Rutter's index of adversity in a group of boys and girls with and without ADHD. Am J Psychiatry; 9:1556-62.

Bryan AE, Kim HJ, Fredriksen-Goldsen KI.(2017). Factors associated with high-risk alcohol consumption among LGB older adults: The roles of gender, social support, perceived stress, discrimination, and stigma. The Gerontologist; 57:S95-104

Chaplin TM, Turpyn CC, Fischer S, Martelli AM, Ross CE, Leichtweis RN, Miller AB, Sinha R.(2021). Parenting-focused mindfulness intervention reduces stress and improves parenting in highly stressed mothers of adolescents. Mindfulness; 12:450-62.

Cheung K, Theule J.(2016). Parental psychopathology in families of children with ADHD: A meta-analysis. J Child Fam Stud.; 25:3451-61.

Cohen S, Kamarck T, Mermelstein R.(1983). A global measure of perceived stress. JSTOR; 1:385-96.

Coogan AN, Baird AL, Popa-Wagner A, Thome J.(2016). Circadian rhythms and attention deficit hyperactivity disorder: The what, the when and the why. Prog Neuropsychopharmacol Biol Psychiatry. 67:74-81.

Daly LE, Dolan RD, Power DG, Ní Bhuaichalla É, Sim W, Cushen SJ, Fallon M, Simmons C, McMillan DC, Laird BJ, Ryan AM.(2020). Determinants of quality of life in patients with incurable cancer. Cancer. Jun 15;12:2872-82.

Kingston T, Collier S, Hevey D, McCormick MM, Besani C, Cooney J, O'Dwyer AM.(2015). Mindfulness-based cognitive therapy for psycho-oncology patients: an exploratory study. Ir J Psychol Med; 3:265-74.

Lee A, Lee KS, Park H.(2019). Association of the use of a heated tobacco product with perceived stress, physical activity, and internet use in Korean adolescents: A 2018 national survey. Int J Environ Res Public Health; 6:965.

Lönnberg G, Jonas W, Unternaehrer E, Bränström R, Nissen E, Niemi M.(2020). Effects of a mindfulness based childbirth and parenting program on pregnant women's perceived stress and risk of perinatal depression– Results from a randomized controlled trial. J Affect Disord; 262:133-42.

Mundal I, Laake P, Mezzich J, Bjørkly SK, Lara-Cabrera ML.(2021). Assessment of the quality of life in parents of children with ADHD: Validation of the multicultural quality of life index in norwegian pediatric mental health settings. Front Psychol; 12:638006.

Nila K, Holt DV, Ditzen B, Aguilar-Raab C.(2016). Mindfulness-based stress reduction (MBSR) enhances distress tolerance and resilience through changes in mindfulness. Ment Health Prev; 1: 36-41.

Pérez-Flores J, Hernández-Torres A, Montón F, Nieto A.(2015). Health-related quality of life and depressive symptoms in Friedreich ataxia. Qual Life Res. 2020; 29:413-20.

Rayan A, Ahmad M.(2018). Mindfulness and parenting distress among parents of children with disabilities: A literature review. Perspect Psychiatr Care; 2:324-30

Robinson M, Neece CL.(2015). Marital satisfaction, parental stress, and child behavior problems among parents of young children with developmental delays. J Ment Health Res Intellect Disabil; 1:23-46.

Rodrigues MF, Campos C, Pelucio L, Barreto I, Machado S, Appolinario JC, Nardi AE, Levitan M.(2019). Patients' comprehension of mindfulness-based cognitive behavioral therapy in an outpatient clinic for resistant depression: a cross-sectional study. Front Psychol; 10:271.

Schneider EE, Schönfelder S, Domke-Wolf M, Wessa M.(2020). Measuring stress in clinical and nonclinical subjects using a German adaptation of the Perceived Stress Scale. Int J Clin Health Psychol; 2:173-81.

Segal ZV, Williams JM, Teasdale JD.(2013). Mindfulness Based cognitive therapy for depression. 3nd Ed. New York: The Guilford Press: 86.

Shaffer EJ, Lape JE, Salls J.(2020). Decreasing stress for parents of special needs children through a web-based mindfulness program: A pilot study. Internet J Allied Health Sci Pract; 4:16.

Tovote KA, Fleer J, Snippe E, Peeters AC, Emmelkamp PM, Sanderman R, Links TP, Schroevers MJ.(2014). Individual mindfulness-based cognitive therapy and cognitive behavior therapy for treating depressive symptoms in patients with diabetes: results of a randomized controlled trial. Diabetes care; 9:2427-34.

van Wietmarschen H, Tjaden B, van Vliet M, Battjes-Fries M, Jong M.(2018). Effects of mindfulness training on perceived stress, self-compassion, and self-reflection of primary care physicians: a mixed-methods study. BJGP open; 4: 1.

Whitney RV, Smith G. Emotional disclosure through journal writing: Telehealth intervention for maternal stress and mother-child relationships. Rev J Autism Dev Disord; 11: 3735-3745.

Comparing the Effectiveness of Cognitive Therapy based on Mindfulness with Logo Therapy on Perceived Stress and Quality of Life of Mothers with Hyperactive Children

Azad Salmannasab [†], Sajjad Raoufkazmi [†], Hadi Smkhani Akbarinejhad ^{†*}

ABSTRACT

Background: The purpose of this study was to compare the effectiveness of cognitive therapy based on mindfulness with logo therapy on perceived stress and quality of life of mothers with hyperactive children.

Research method: The research method was semi-experimental with a pre-test-post-test design and follow-up with a control group. The statistical population of the research was made up of all the mothers of hyperactive children in Tabriz city who referred to private counseling centers in Tabriz city in 1401. 45 people were selected and randomly divided into three groups using the purposeful sampling method (15 people in each group). The experimental groups received treatment specific to their group in 8 sessions of 1.5 hours. But the control group did not receive treatment. The measuring tools were Cohen's perceived stress (1984) and quality of life (sf-36) (1984) questionnaires. The data were analyzed by analysis of variance with repeated measures and Bonferroni's post hoc test. **Findings:** In the pre-test, there was no significant difference between the mean and standard deviation of perceived stress score and quality of life in the experimental and control groups ($p>0.05$). Both treatments decreased and increased mothers' perceived stress and quality of life in the post-test, respectively ($p<0.001$) compared to the group. In the follow-up phase, the effect of these two treatments was permanent ($p<0.001$). The effects of treatments on perceived stress and quality of life were the same in the post-test and follow-up phases ($p>0.05$). **Discussion:** It seems that these two treatments can be used as an effective way to reduce perceived stress and increase the quality of life of mothers of hyperactive children by increasing the acceptance of life conditions and consciously facing them.

Keywords: Cognitive Therapy Based On Mindfulness, Logo Therapy, Perceived Stress, Quality Of Life, Mothers Of Hyperactive Children.

[†]Master's degree in General Psychology, Azarbaijan Shahid Madani University, Tabriz, Iran

[†]Master's degree in Educational Psychology, University Seraj, Tabriz, Iran

^{†*}Ph.D in Counseling Psychology, Department of Psychology, University College of Nabi Akram, Tabriz, Iran (Corresponding Author)